

Мудрости живота.

Тот кто еще угодзин злупей жени, глупши в як вона.

Віберай себе жену по шерцу и по юздзей глази (кеси даю свою страцел).

Глодай слунечную жену и будзь це грон два сідніка.

Красна жена без шерца то ласк без запаху.

Ожениш не значи звязац жену любо прыказац ису гу ней. То значи звязац два животы ў еден.

Человек гледа ў жени тето свого ребра, з котрого вона була сотворена, а жена гледа ў члобеком ўсего дзе тето ребро було.

Любов то наївотвіненія писня шерца, вітна писня, котра не щыло, але пре-живое.

ГАЗДОВСТВО

Яка будзе цена зарну?

Цена зарну стой, мены не лем бара мало, але не горите на пляс. Тераз увага, всіх китних таргоноў обращена на Аргентину, і Австралию, дзе о два тады будзе косідба. У обидвох тих жемах зарно добре стой и кед у здым часу не придае лякне зло (ляд, пінц, арда). Вони буду хати всіль зарна на іредай. На прыкладе Австралии ражуе, же содра вишец на щудзі шэхні до 250.000. ражуи жита.

Але у юдзіх часах, а особено тога року о цеди зарна зяя одлутуе гам уродзіц, але и плютичны обставіні у швейце особено вони выпатруюць, погоршано, либо пакішыняе односінчых мэлзі державамі. Прето барз чечко позесці яка будзе цена зарну у кайблізных мешацох. Ты вішлікі арда, же чым вежна азгрова война у Европе, тих лякна будзе цэна. Але такому повекітаво ценею піхто не в хоже радаваць. Паше наў будзе шыко туніце, як наў будзе мир.

Цо пише бачи Дюра?

Бачи Дюра не вітваря же чом по писал до тера, а дакус укруцел и о мадярских новинах и о Русах.

Слава Ісусу Христу і павінки Му слава. Моне, панс думаце, як сом віфунел ик ковалска мех, кед так імута не пішем. Зінац як, з початку памачка, вецка забивачка, вецика, одніакі, пітанікі, садабована, кирбай, адно друге та чловек и забуда на сюю должност. Віно кед од службеных, та би не адейце панс дала велью о тим прыпінедац. То не лем бачи Дюра, але есть и других пісемпікох, по поземе и гітулы пішакі як я маю, ти и крашатль піша, а во сюю спольскі свой дружносці ту народу. „Бо гваря, індр, то себични, поцобри, та ай не подаскуе, кед му добре даю напішем. Або там добре крабіш. Ище це и вішмас и поганьбы“. Але и себе раздумуем, чи то лож тэх треба робіц, кед тайкі пішу даю? А чи би не ав могло прытры тым, и па сюю меню и чеси тето царіца зос котрого амэ вішлан дако поробіц, же би вон остал ище такі якіх лас дац па шыст? Чи би ти, понедаме, не могло, даю и панборк аробіц?

Так себе штудирам, але заш лем, и дурна, паразтика глава, та не ажам, чи добре пітам, а вы ученьі разумайце. Штудирам сеіс так: Кед замес замес у рики шынша вода,

нашо кури. И жиме треба пайвецей уваги пібражці куром, бо велі и жёл хижаки маю віжиме, дык од зіх дакія грайцаір. А добру куру пайшеше мож познац шкіме. Но па прыклад тэраз уж вайдо кошта 75 пари, а будзе я дакія и добре кура, котра не тераз піта за два кільці пізнаты то, чо прэц ціли рок засло. На кельце вецик вайдо испіта то уж чисты хасен. Але эдо у тым бам, же цапіо гааднікі не бара даваю за кури и вжиме их не допітрую як треба. Думамо велі, же кура ма и віжиме так жесто жыц як клене. Прето па меркую, чи куром цеплю, то им данаю еслі и ях іх напішаю.

Вільне могла кура и па дрэве преноцівц і па дрэву ві було лепшэ тк у навістим курыйку, дзе полью близкох и другого таду. А кед не досгали кури еслі, сами себе ласкі пішали, нацасла ше, паводле ёш хробакох. И вони себе самі тог дае напіоли.

Цалком инінк віжиме. И прето напімнянме ту нашо гааднікі, да наўпершіе здребе порхтаю за жіму курікі, кед го не ўспіхтали. Пайпершіе позатікікі підакі, да як не дуб и пінту не ноша. Да курыйку будзе цеплюкі мож на жем півруцац кольскага глою, добре і пі угасці а вец закриц з дескамі. Мож и цалая курыйк з зонка тнойкі обломкі.

У бара цеплем хлібе па добре кури трипц, бо не претгадац, кед виду на двер. Не забудзіце, же и куром треба у курыйку пішета.

Хто ма малкі и пессім курік, тот пай да дзені, пушта кури до шони. Там им пасипац плянкі, слами да не маю ў чым парылці. Бо кури треба тих рушанкі, к при тым не воні я гресь.

Бара віжиме, да ёш куром кед велька жіма дава кус воградей водя, бо жіма вода муром члодзі и вони не преставаю еслі.

Кажды Русин член „ПРОСВІТИ“!

чи кен трыбя підзакінтуц весла, чи баркей пілінкац? Га піведаме чи не добре думам? А ніпа, есть мідзі пінамі до лавінлю весла. Роздумайце пінав, та націшоце, кед сам ёш уда, и тым дац вецкі у кованіх.

Но, але далей сом заілівал зос світім веслом, кед крою ёш там громіц. Сідел сам вакі панікі, як ёш пілінкац, же ёш пілінкац, які пілінкац, які пілінкац, які пілінкац. Зівіце, пойдаем та конец оден, а там чытаю бачника Дюру. Пойдаем на други конец, а там анова чытаю бачника Дюру у новінках. Кед не добре разуміці, а зам, тэти людзі, ай не пілаца пінавіні, ай не думаю пілінкац. Та себе думам та я будзаем так па дармо пісані, а од того воні хасін! Та сой не пікіс гібвал, але не зэт прешло, бо сом чул же од дакого в дварах пілану кітальні, та реку заш добре. Я піе преставікі па тих гібваці, по не пілану, а чытаю, а тэты цо пілану и чулію наў пребача ёш у управе помінаві, та дакірав за сідзінкі пілану пітальці. Вінам же вам дава дакус маркотно препітовац тих людзіх, та то робім я место вас.

„Та я бы пане пімал піцей по пісані. Правда, могол бы сом пісані пісані и с мадярскіх новінках, но але знае бачи Дюра не вібетуе пред друк, та и тэраз не вібетуе, а кед би уж о мадярских новінках пісал, які бі мішель пісані и о Мадярох, а то уж зінія думак пісані, бо би дакого піласкотало;

За нашо дзінчата.

1. Энай, не во тілько краса тільки, а чеснота, робітнісці и розум и зборы народу пача піе людзом и украінскую націю дзяліку.

2. Не отваряй нікога и не участвуя у отваряю, брудных бесідах и франтох, бо то грах прэт Богом и піхто не заго не віхалі.

3. Паметай на піджым кроіло, да зея якім пікраснім ділом па наробіні себе пінаві в піднім прычині, да не отваряю.

4. Одай не лем за свайго Руснака, и то пресвіщэнію и трэбітво в чесноты и будаці з ём цэса живот піспліва.

5. По вечарах не віхода в дому, и тым меней сама.

ЛЮБО РІДНА, РІДНЕ, СЛОВО
ХІО ВАС ЗАБЕВАБ,

ТОЙ У ГРУДЯХ НЕ СЕРДЕНЬКО
АДЕ КАМІНЬ ЖАБ!

Яка будзе жіма?

Учени люди, котры уча науку о жыці або метеорологію сутора, же тога року будземе мац благу жіму, мало пінгу и мало мізгу. Сідел англійская метеорологія пінава, же тога року тэхнічнія тайці струй вони, котры цече праз Атлантыческі Океан кало западней и сіверней Еўропы так звані Гольф-стром, тэраз вісіма як у других роках. Прето ёш мож вілініц, же жіма будзе умерена, бо цепліга Голф-строму баркей зогрее візду над Еўропу. Тыло исто твердзя и норавішся ученткі Сандітрам. Розумі ше, же на краткі час може прысп і кіцічны жраз, але других і міцных мізгі, шкіговых бурбох, тай жіми не будзі.

Людзі на вілінках сімерковаяц, же пінцы, котры юбично працівіт пітрей жіми прыходзяці баліжай та вілінам, тога року остана на польях и шы дысах. То знак, же и пінцы на обеекую пішту жіму.

Слава Богу, бо мошней и дзялгі жімы ёхто не любі, а пайжней худобін людзі, пропоніц не маю яс чым. А дакіх як пінены пітвіцей.

та рею, як ёш тэре, зіспічні так як Русі тваря „путь пілін“ білі даслужы ведзі які мадярскі новінкі пілану та пілінкі прэдзіпітаций.

Писаме пісмо у Рускім Керестуры на першы дзень кратунскага посту, тэго року, а пісмо то бачи Дюра в Керестуры.

З горох.

Міштнія піц. Така, які піходзім сініцу у старых пісателях. Горы спасовіні. Местакі прылегаці на тих хмараі, а кед хмараі посімце стрыбко, правдзине міштніе стрыбко, які вілініце па черену хмараі за міштніх поцох.

Ідзоме драгом.. Камені ражу зіні кірочкі.

Уж недалеко віліні и як одиночесце, як однотынко утрапіці на пітвіці роботайці.

Дзеніцка вісімка на горы трае трэбітка. Ты певно пістире пры осіні шедза, а сідзім та гракі.

Ідзоме ціхо.. Та з бешену бі змея ображскі испоркіну ціхоту снох. Ту лем трэбітка ма право гласа.

И тэраз, кед то уж піціко прещо, забілусі да гідомосці такі спонін сідзі, другі трэці. Воні вілініці таі звичайні прэжніці, а крікі дух, як хріпела горска вода суши уста.

* *

С. Саламон

В итай Діво...

Битай, Діво полна благодати,
Ти святого Духа живи храм.
Ми будеме Тебе величали,
Бо ти Мати добра винесли нам!

Руски народ Тебе прибигує,
Лешу дою є себе вимодліє.
Ширіх іменах вислухай юг глас
И буда йому потіха и спас!

Ісжакі часи єсли ширст застичин;
Бога, віру нападує ад.
Вшевіїкі враги ти подзвитиши,
Пречистими их первородни газ.

Руски народ Тебе прибигує,
Лешу дою є себе вимодліє.
Ширіх іменах вислухай юг глас
И буда йому потіха и спас!

Туту ісправику зложел на жалбу Керес-
турских побожних женох О. Спиріонін Пет-
раполет на глас хорватської піліканки „Здрав-
те Діво свята милості твоя!..“ Під О. Спирі-
онінівічів наме преложени все хорватського и
ісправиць Хризенопому Шерцу „Аж до неба
вій не дівниця...“ и Пресв. Бухаристій
„Душа моя Тебе гледа...“ Греца кішка дру-
жина на ім'я бачиліко-серімським карично
бул О. Петранотін „Християнський вояк.“

Клеркент Ніта ЧСВВ:

Пречиста Діва Марія Царица руского народу. 1037-1937.

Кажди народ ма імети дій у своєй іс-
торії. Так і наш народ ма велико тих дійох,
ко ще жило на них ім'їні стомізане. Того
року обходя наш народ южнів претлашена
за Царицею рускій жени Пречисту Діву
Марію. Уж 900 років жила Вона над нашим
кінцем, відтін го до літнього, приносячу
прощаду и покукву ти з кім.

Року 1037 було не так як тераа. Ми ма-
ли свою велику державу, ми мали своїх кіль-
кох, владарох, були змін у цілих шістьо пры-
няті и поясіткі. Теди наш великий князь
Ярослав Мудри да збудоват велику церкву
Благовіщення у Кісову, а року 1037 на Клат-
вінців наш князькі митрополит Кирел І, и
князь Ярослав Мудри зос цілих нашим наро-

дом клекнул пред Богородицю и поспівальні
наш народ Пречистей Діви Марії и питали
Ю, же би була ім'я Царица. Од того часу
Марія стала Царица нашого народу. Ми
пірши були, чо зме выбрали себе за
Царицею Пр. Діву Марію, бо аж за наші пошко-
вани ще інші народи.

Уж 900 років як плада над нашим наро-
дом. Од того часу тата інфесна Марія —
Царица у небесній славі, розпространена
своїм поціпом над народами.

Опіка Марії Цариці зашій була вже
над п'ятим народом. Вона нам помогла побіг-
ти нашим іншім народам. Вона нам помогла спо-
від таєму велику державу, Вона нас пощепела
у смутку и пунді. Напо кінціві шашки спо-

вітреби не тлябодю ще було макінці, тоді
док ще не придаю.

Хланци не позвали франці. Були медані
німа бістри глави, що зготували піззи, же як
що буду далей браніц, а то зіцівало велико
брнік цілому начальству. Мад проци себе
200 хлопох, та не горї цо.

Коло коладім згрівал Шібанов вані,
Осьвіл ще благше, обецал слабообутим же их
пошли на суху робітку, же им да 20-пери на-
драги з 10 першінки, але десь роботи по-
спіл зажирали, бо то заков, снард на Сол-
ловікох

— Не придаїте те. Вон пристане на
шашки, по чловечески жадак.

Шатор ч. 2 свій постапови вік меніні.
Шібанов и хованіс ще изумили и друго раз-
дали. На кінці ще ваніл Шібанов гуконво-
їм: — взаму их я на своїм. Івон их вжал.

21. квітня. Паканіл Шібанов ще най-
барака ч. 2 почав дасільох своїх делегатох
да ще можу „точно“ порозівтарц о услюв-
люх виміріння. Троме пайснообуйників при-
знач, а вон их у своїм шатору перше затримал,
а вец босих на ліс до гареншу завар. Док
що то кончело, послали Шібанов єдного кон-
вой до бараки, які вивола тих, по слабо
облечени, али шкіні порвіл. Хланци не
розуміли, скочили дас 60 и винши. Лем що
вивли, обжакти их скрита конвой и однедані

Мати Божа — Царица Рускій Жема.

Іо вівки над непріятелем припісвали Пр. Діви Марії.

Пр. Діва Марія так же царів не обходила в іншим народом, так бага наш парод любела зего и наші парод не оділана своїї Цариці любовікі и почитанем. Кел вони князь Владимир Волинський із хрестом віру, збудоваць візантійську церкву у чесці Марії и на утримані її призначася рівніту часці своїх великих доходах. Св. Владимир Волинський бул праздник почтателью Божіїї Мацери и стаць першим прівчадом за свій парод. За прінципом св. Владимира Волинського пошилшишикі насто князі. Кудоколи велько церкви и монастирі у чесці Пр. Діви Марії — своїї Цариці.

Та же лікм князи любели и почитовали свою Царицу, але и прости народ и віншо абоїско — козаки. Козаки у своїм таборе „Січи“ на Дніпро збудовали церкву св. Покрови. Идуши на воїну співали пісню до Пр. Діви Марії, а по воїни приходили до церкви абоїскої своєю під часуваніть — Цариці.

Наїт парод поканна поситувані и любов до своєї Цариці у мильонию бі образах, Владимиру Волинському, Ярославу Мудри, краї, До-ніп збудовали церкви, украсовали їх пречудницькими образами. Вони найлепіше пінтовували нашому народови його Царицю, а дасдім образом Марія дала чудотворну склу. Гу-тим чудотворним образом всієїраз у розу зберали ще людзе, же би так оддаць своїї Цариці почитані и любов. Вони вже прибигали су Ней а Вона їх примала и цешала.

Най Судзе слава и чесці наїтїї Царицї — Пр. Діви Марії.

Руским матером.

Б. Совоукунавис духа.

„А Марія чуvalа інци ти слова сила-
даючи ят у своїй ішерпі“. (Лука 2, 19)

Все жицтва пречистої Богородиці Св. Лисім барз нам мало пристоведа. А що бам пристоведа, то лікм у дасільох словах.

Св. Лука Евангелист, котри нам звіб-
ни рапіше описує народасік Исуса Христа, звіодза я тити слова: „А інци, котри то
слухали, чудочасік віе над тим, чо цастире ти
шім вінпояєді“. (Лука 2, 18) Тити слова
Евангелист ководзіл о шведах тей великой

за недалеку бараку. Гам ще розпочало: хто сде пойдіц на робітку, становіл на право, а хто не, руцілі наполь голово до глубокого шніту. Цо ще придалі, одведзіл іх до третього шатра, а на тих, чо були у шніту унірли бафонета. Було іх дас 30, але ще меншілі у кождай минуті. Та хто голі вінтрина у шніту на 35 граді жижі? Придалі їх інци. Теди винесли за тих 10-ря пацрагі и 10 меншікі по-роздзяржіл іх вінгурі. Одогналіл іх на робітку.

Пришол шир ві тих, чо петалік у шніту. Спревогів і ту розбігла сінносці штрайк. Віноліл іх козаків вонка. Крем 12 інци інци другі повіходзілі, я тих колапілі босих на лід заварілі. И штрайк була цоконьчакі, Лем віншікі пребудаці ще страшні крик зас та-
реншу, гам придал Богу душкі сдея „аделегат“, а над рівном и сцен од тих остатох 12. Рано іх мертвих однесли — що то ю зік же дзе.

24. квітня.

Інци пошил пагло на робітку и кілько з віма. Ми чекали поштара зас дзвінастого пункту, да пучже, чо там ноне, бо тей він-
ди там поползілі вано ліж Я інциов на віноці — там була. Аж вечар зме од мостовіка Васюка дознілі, же ще ваніл 12 купці побу-
кл — всіці — сто людзох проніживікіх купців про слични бричнік ік ти. Ціло-
же купцов забігі, лів и 9 лініях. Кед помо-
щніця купців, змирели булу. Дас дзеніса

в. Юрченко:

Пекло на жемі.

Режим на Соловікох и буна.

20. квітня. Оссталі ще тих дійох
всіх строгосі. Шатор чесмо 2, у котрік
бываю 200 хлопох, заштрайковал. Рано од
тіх ще вишот кітто на „збор“ а вец и до
роботи. Еден од тіх виступіл у мею інцикін
и гвардію джурному, же док іх упрашає по-
подавел 50 інцив інчи и 32 індраги, а тік
док тім ще зійска по чловечески дает роботи
зас 14 годин на 10 як було скорей, дотля
на виду віл шатра (барака). Дежурки их од-
гаарал, страшел же з віма горніс будае —
не помогло. Вібенгул Шібанов, пачельник
конвойків зос помочійком:

— Кто отказувається іти на роботу?
— Інци ще пойдзіме — озвали інци.
— Кто не согласіс работати — вихаді
на двор!

— Нам и ту добре.

— Значить, все не жолаете?

— Ми свойо уж поведали.

— Хорошо, — біснул Шібанов з на-
гніваними очми. — Я вам устрою. Ви у мені
віто прасіться будзьоге — воніл.

Постаніл діох конвойків на уходзе до
баракі, котри нікого зос кей на пущали:
ані по відау, ані по єдаені, а ли по нужней

хвилі, які чутства у їх душах бути, „код чули що им пастире гутореля”.

Дорога по тих словах гутори Евангеліст о самій Матері: „А Марія соблюдала шинки тіти слова сподідаючи їх у своєму шершу”. О ній не гутпти, же би ще вона над тим була чудовала, тоді Вона мала венець приватні пішанки други люді на тих шовесі, бо венець чуда патрела у своєї душі як пастире в як самі Агнели. Не спомнина Св. Писмо, же ще пресв. Богородиця радувала, тоді без сумішу Свій шершу була препозитне радосці.

Марія соблюдала і сподідала тіти шинки слова у своєму шершу, то тілько значі, же пресв. Богородиця у чистій своєї душі розумовала о Божих імамірських взглядах на Нас і на Свій Божий Сина.

Достойнство свого материнства Вона скрива у так глубинній таємниці, що лам мож и Впна готова за нього подібні в пайвекши жертви на і саму смерть.

О кельо кільшак поступаю велі и пресвіті матері! Кельо єсть таких, котри не знаю запісновані над своїм язиком и легкомишлено отримую тайносці своєго материнського достойнства у друптах своїх пайташох, а зельвора и на таких місцях, де ще то щік не шевчи и зословія пустими я несостойниками едніє христинські матері! Най внаїждає таї мац, же вона на таки спосіб блази на пайподстойно спосіб достойнство своєго материнства и вавилонську привіду паноти скритому створеню под своїм шерцом.

Кажда жац кай пакета, же кед так поступує, то вона сама приведя своє дзеночко.

Італені би бул земледільці, котри би поштове зарю до якими пред временем откринал, онатрак и другим покрововал,

Св. Писмо и на других місцях, кед гутори о матері св. Йоана Крестителя, св. Єлизавети, споміна, же и вона хранила у своєму шершу тулу таємниці. Чистіше у Св. Писму таки слова о кей: А по тих діньках запада Єлизавета... и тасла же пресв. цей мішані и гуторела: До так мі аробел Господь у діл, кед постановел да заберс мою превіране медаи людзімі! (Лука 1. 24, 25.)

Мотло би но людскія випатрац, же баш таїа велика мац, мац „пайвекшого”, якого роздела жена по словах сама Христо Спаситељ маля велику причину, да приповеда пред людзімі о своїм ішесці и знаку Богого одніковані.

по их у були погапали и в дрогах звигали, пред вепарем вже види на стред пущу и каждого привязали окремо гу якоюму слупу, а все под каждим розкладди огень. Присутнія жупелі буц шинки, да вагда же як сестки режим каре своїх побунінников. Притии напалник 12 пункту Фірстия, котри тогу страшну лекелю кару видужал, тримал бешеду и дисциліни. А бідни імяні же лежали — леж шківрчело. Покло их в лоща, бо их плянені лізали, але єдному же шіблі членок у плянено. Невідносц на советску падец и страх од цей чувствовалажди и будзе итіе баржей, хто то дочуз и роздумал о тим.

□□□□□□□□□□□□□□□□

Кажды прави

Русин

купус лем

„РУСКИ КАЛЕНДАР”!

□□□□□□□□□□□□□□

„Але вона знає о тих піскому що не гуторела и скривала того аессе пред 5 місяці.

Материнство-того благословене стає післь буде почва шерса, умрешис у Богу, да ще тамто друге сердечко, котре якою почина дуркац, у тей чистосії материнського шерца, розвива и зросюю и фізично и морально.

Пред роботи и жертини-того совокуплення у Богу, тогу жира у шершу и покоя духа не посигне шляка мац.

А що то совокуплення?

За того гуториме, же, вонг совокуплення у Богу, хотри зна и може він мерикови и пановиц над своїм язиком, над очми, слухом, нюхом, опином (дотиком), над свою фантазією, над розумом, и котри не пуща своє чувство да блукаю и творя цо не треба. Совокуплення чловек, вонг шинко у своєї душі и на свій тілу універдикшам по волі Божій и на службу Богу.

Таке совокуплення духа зосвітного памірент розказує язикови, да по гутори цо не треба и дзе не треба; вонг стримує фантазію, да не бага и по празних и школадівих месцех, замує нагляд очох и слух, стримує бранну цикавості, ялоні ще шинко, що може находзіць рошніліц и авантажні ландскі природу.

Таки пожертвовані роботи ми подаюць кожда розумна християнска мац, чим почута под своїм шерцом „друге сердечко“ своєго дасючика.

Як ще Сталін криє.

Велікі англійські новини „Дейлі Мейл“ пишуть, як киравані большевікіні диктатор Сталін живе у вичним страду... пред агентатом и як ще криє пред людзімі. Кремъ то, же ще пребыва у той часці Москвой, цо тие вола Кремъ и котри в отрадости а величина муррами, вон дад себе у Кремлю збудовац окрему хижку вон самого желаца. Його канцелярия навіянна од трубного жезла и може після дзвініці горе и кожані час стущевавці дозу. Сталін треба лам да на своим столе пріципіне сабічку и цаліа його канцелярия путус тым дзе вон сіе.

Найвесей ще тог злочинец бое бомбово-го атактату а воздуху. Просто свою канцелярию дал вон так абудован, же ще вона у секунді може спущыц 10 метраў гайдукі под жему. Там ще вон пайзапіце чувство.

У таних страху за свой жыцьці не жив и кінда не жил ані яцен владар.

17-РОЧНІЦА ПЕРШИХ ДЕРЖАВІНХ ВІБЕРАНКОХ У ЮГОСЛАВІІ.

23. лістопада прешло 17 років як у новій державі Югославії, зложеній од бывшай Краљовині Сербії, бывших хорватских сербских и словенских краёх под Австро-і-од бывшай кральовині Чарнай Горы, збудули першы віберанікі до тых яланей уставотворчай сконституції лябо конституції. Цікаво буде кождому пріпомніц, як тоткі віберанікі віпадли. Наймоднейша страница були Демократы 96 посланікох, всі радикалі 95 посланікох, комунисти 51 (іх кількіті були касіяні), Радичева Хорватска земледільска странка 46, сербски земльорадиці 42, Югосла, мусліманска організація 28, Хорватска и Словенска народна странка 21 (католікі), сон. демократы 10. Осталі посланікох привадили меншими страницам. Цікавых посланікох було у конституції 419. Вона не вініла 12. лістопада. За ёй председателя була кібрата др. Іво Рибар, адвокат зослужова. Тота конституція привела державні уставы банк па Відводан 1921. рік и вато не тот устав вініла „Відводанска“. Вон віртася до 6. лістопада 1929. рогу.

Писмо з Керестура.

Слава Ісусу Христу и вариніслав! Пане редакторе!

Пишем вам дасючі слова, як будзене такі цібры да их прімене п начініце. Бара віла ване кед вежава до рукіх „Рускі Ноўні“, и веда видна у іх пасмо Календарю, не сде просты чловек так шынко крашав пішапису, а я гэсць мудро, думайце себе сде не школавані чловек, а іще і як то чесць то не засі ўзяд пріповедак о Красівіце Марія.

Та и в мойого старого пітваря, як бі я вонг знаце упісал гэлем даціку букву, але вон не, лікав, бо вон не ганьба, а не зато ще ще ганьба, але пінга та. Знаце ване фадэю тог мой стары пітвар ясікіні та не мал кляйблес у руки, бо вон не од кляйблес знаце ганьба, але од пітвара ще боме не ганьба, знаце пінга тог мой стары тэрэзіні прыдае жыма він не році зяміні род землем як дымки даскулася я з новінох дре панеры а пітвара круци а гасці кури, як гайдукі, але зробив ён. Знадзе же цо ребя, пінкамі ване вінівалі, тэрэз іх вон рапус, же лініял Рускі Календар, але не зато, же го будзе пітвар, але яго, же будзе ман зес чега дрэці пітвары та крупні пітвары, бо знаце пінга вон стары халевык уж давно покурел, гэдзе чекац да пінга пітвара.

А я ване, пай ще ван дакус вижалуны бо не думайце, же то шынки жыні та, же на Просвіту рубу и на чытальнях, бо я мойого старого ване посыпам до чытальці, да ми голем дакус з карсу візас, да дзепо учус, але не пінав ще не руши сід тога пітвара, лам кед би му халевык, и и то не куциц, ване кед гэта дасрэлати сушед коіс шыні то вон пойдзе, гвари ще шалювак эка будзе пішапіца ческа, а не яго, які зэт анаке, же дарье дакус пінавочки.

Знаце пінга та и бачи Цора зато лам хлоп, та хлоп. Цора уж даскі давно исініе до новінох, чи и вон не ходзі по забываткох? Але зато и та не огваря, а-я зачуюй Боже, бо мой стары гет під пітвара, не так од пітвара але як пітвара під Бого титулы.

Іх пінга да я мим такого чловека ях бача Цора, та бік сом и пітваре предсеною предсеною в кунела бім му тінти и крісне вірко, та пай бік пінга я до новінох и до календара.

Але зато пінга, пінам нам кед так пінга бік ту дірас поладне, и першы дасень посту, та бік цо скорсі уварин, бо стари предсно заспяцу та будзе бура.

Знаце пінга іхе кам напіном чыт сом и хто сом, толькі да ме пінава. Я рожевая у Конуре, тисяч и... нехім точно хторога року и кед мы було постречна рока, та зме прінца бінавац до Керестура. Ту сом ходзела и до пінолі, добре сом піс учеса, бо сом три рокі ходзела до першай класі, тае же піні мадэстэр любел яй мі не снеся до другай класі пушыці, бо я була штапіцарка та зпам, пане и по гітлі пінава. Одна сом піс пред саму войну, думам же мы було уж под шесціста рока бо мі дзіні вінічац. А віддала сом піс ў Ерка Тімова, а одага сом за Конуром на Збегоўске у Керестуре.

Поздравяю вас пане бара крашав и чловеках у доме.

Інедне пінга у Керестуре, европаскісто-трицесцімого року, меншыя сідзястаго, тац пошцелок по той підзелі кед вінім Рускі Календар, а першы дасень посту, а пінала гэта Ерка Тімова.

Ерка Капонікова.

Читайце „Рускі Ноўні“!

